

ВІННИЦЬКА МІСЬКА РАДА ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ

вул. Соборна, 59, м. Вінниця, 21100
тел. (0432) 59-50-00, ф. (0432) 59-51-01 E-mail: vinrada@vmr.gov.ua

29.07.2021 № Ц-01-108576/1-00-10
На № Ц-01-108576 від 23.07.2021

Щербата Г.С.
foi+request-89496-696be1a5
@dostup.pravda.com.ua

Шановна Галино Сергіївно!

Ваш запит на доступ до публічної інформації від 15.07.2021 року 344Державне рабство, який надійшов 23.07.2021р. для розгляду за належністю від Вінницької обласної державної адміністрації, зареєстровано за реєстраційним індексом Ц-01-108576 відділом звернень апарату міської ради та її виконавчого комітету. За результатами розгляду повідомляю наступне.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про доступ до публічної інформації» публічна інформація – це відображена, задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом. Публічна інформація є відкритою, крім випадків, встановлених законом.

У п.1 ч.1 ст.13 вказаного Закону передбачено, що розпорядниками інформації для цілей цього Закону визнаються, зокрема, суб'єкти владних повноважень - органи державної влади, інші державні органи, органи місцевого самоврядування, органи влади Автономної Республіки Крим, інші суб'єкти, що здійснюють владні управлінські функції відповідно до законодавства та рішення яких є обов'язковими для виконання.

Одночасно інформую, що у випадку, якщо запит стосується матеріалів, які не існують або якими розпорядник не володіє, а задоволення запиту вимагає створення нової інформації шляхом аналітичної роботи (нових статистичних спостережень), то в задоволенні такого запиту може бути відмовлено.

Статтею 24 Конституції України передбачено, що громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом.

Не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками.

Частиною 2 Статті 2 Закону України «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні» встановлено, що дискримінація за ознакою інвалідності забороняється.

Крім того, ратифікувавши 16 грудня 2009 року Конвенцію про права осіб з інвалідністю, Україна взяла на себе зобов'язання сприяти, захищати та забезпечувати повне здійснення своїх прав людьми з обмеженими можливостями та забезпечити повну їх рівність перед законом.

Департамент охорони здоров'я Вінницької міської ради, в межах компетенції, забезпечує дотримання визначених Конституцією України, Конвенцією про права осіб з інвалідністю, Законом України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні», Законом України «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні» вимог, направлених на належну реалізацію своїх прав людьми з обмеженими можливостями та недопущення дискримінації щодо них.

Відповідно до статті 9 Закону України «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні» (<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/875-12#Text>) центральні та місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування за участю громадських організацій осіб з інвалідністю, у межах своїх повноважень здійснюють розроблення та координацію довгострокових і короткострокових програм з реалізації державної політики щодо осіб з інвалідністю та контролюють їх виконання, сприяють розвитку міжнародного співробітництва з питань, що стосуються осіб з інвалідністю.

Одночасно повідомляю, що відповідно до статті 3 Закону України «Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні» (<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2961-15#Text>) (далі за текстом – Закон 2961-IV), одним із основних завдань законодавства України з питань реабілітації осіб з інвалідністю є створення умов для усунення обмежень життєдіяльності осіб з інвалідністю, відновлення і компенсації їх порушених або втрачених здатностей до побутової, професійної, суспільної діяльності.

Згідно зі статтею 25 Закону 2961-IV, забезпечення технічними та іншими засобами реабілітації, виробами медичного призначення є однією із форм реабілітаційних заходів.

Статтею 26 Закону 2961-IV за медичними показаннями встановлюється необхідність надання особі з інвалідністю технічних та інших засобів реабілітації, виробів медичного призначення, що забезпечують компенсацію або усунення стійких обмежень життєдіяльності особи з інвалідністю.

Відповідно до частини першої статті 23 Закону 2961-IV, визначення конкретних обсягів, методів і термінів проведення реабілітаційних заходів, які повинні бути здійснені стосовно особи з інвалідністю, дитини з інвалідністю, кошторис витрат за рахунок бюджетних коштів чи загальнообов'язкового державного соціального страхування, а також контроль за виконанням індивідуальної програми реабілітації особи з інвалідністю в межах своїх повноважень здійснюють медико-соціальні експертні комісії (лікарсько-консультативні комісії лікувально-профілактичних закладів - стосовно дітей з інвалідністю), місцеві державні адміністрації, служба зайнятості, реабілітаційні установи, розпорядники відповідних коштів.

Статтею 7 Закону 2961-IV передбачено, що медико-соціальні експертні комісії складають (коригують) індивідуальну програму реабілітації особи з інвалідністю, в якій визначаються реабілітаційні заходи і строки їх виконання, та здійснюють контроль за повнотою та ефективністю виконання цієї програми.

Повноваження органів місцевого самоврядування у сфері реабілітації осіб з інвалідністю визначені статтею 11 Закону.

Відповідно до Положення про департамент охорони здоров'я Вінницької міської ради, затвердженого рішенням Вінницької міської ради від 26.02.2021 року №226 (оприлюдненого на офіційному сайті Вінницької міської ради за посиланням: [https://www.vmr.gov.ua/Docs/CityCouncilDecisions/2021/ %E2%84% 96226%2026-02-2021.pdf](https://www.vmr.gov.ua/Docs/CityCouncilDecisions/2021/%E2%84%96226%2026-02-2021.pdf)), у своїй діяльності Департамент керується Конституцією України, Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод, Європейською хартією місцевого самоврядування, іншими міжнародними договорами та правовими актами, ратифікованими Верховною Радою України, Законами України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про службу в органах місцевого самоврядування», «Про державну службу» та іншими законами України з питань організації та діяльності органів місцевого самоврядування, постановами Верховної Ради України, актами Президента України, декретами, постановами і розпорядженнями Кабінету Міністрів України, Статутом Вінницької міської територіальної громади, рішеннями Вінницької міської ради і виконавчого комітету, розпорядженнями Вінницького міського голови, даним Положенням і іншими нормативними актами.

Метою Департаменту є забезпечення в межах визначених законодавством прав членів територіальної громади в сфері охорони здоров'я шляхом виконання відповідних державних і місцевих соціально-економічних, медико-санітарних і оздоровчо-профілактичних програм, надання населенню якісної медичної допомоги і медичних послуг через мережу комунальних закладів та підприємств сфери охорони здоров'я.

До компетенції виконавчих органів міської ради та департаменту охорони здоров'я міської ради не входять повноваження по здійсненню контролю дотримання законодавства щодо заборони рабства.

Відповідно до статті 1 Закону 2961-IV, догляд за особою з інвалідністю (дитиною з інвалідністю) - сукупність соціальних послуг, спрямованих на соціально-побутову допомогу та підтримку, захист і забезпечення життєдіяльності особи з інвалідністю (дитини з інвалідністю).

Згідно із статтею 7 Закону 2961-IV, перша група інвалідності поділяється на підгрупи А і Б залежно від міри втрати здоров'я особи з інвалідністю та обсягів потреби в постійному сторонньому догляді, допомозі або диспансерному нагляді.

До підгрупи А першої групи інвалідності належать особи з виключно високою мірою втрати здоров'я, надзвичайною залежністю від постійного стороннього догляду, допомоги або диспансерного нагляду інших осіб і які фактично не здатні до самообслуговування.

Стаття 51 Конституції України встановлює, що повнолітні діти зобов'язані піклуватися про своїх непрацездатних батьків.

Відповідно до Додатку 1 до Порядку надання первинної медичної допомоги, затвердженого наказом МОЗ України від 19.03.2018 року №504, до переліку медичних послуг з надання первинної медичної допомоги входить послуга з призначення лікарських засобів та медичних виробів, технічних засобів медичної реабілітації з оформленням відповідних документів згідно з вимогами законодавства. Вручення пільгових рецептів на призначені ліки та доставка памперсів не є формою надання первинної медичної допомоги чи медичної реабілітації.

Зазначені вище законодавчі та нормативно-правові акти були оприлюднені відповідно до вимог законів України «Про Регламент Верховної Ради України», «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів

місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації», «Про Кабінет Міністрів України» на відповідних офіційних сайтах органів державної влади та доступні для ознайомлення.

Відповідно до статті 74 Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» від 19 листопада 1992 року № 2801-ХІІ (<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12#Text>) провадити медичну, фармацевтичну діяльність, надавати реабілітаційну допомогу можуть особи, які мають відповідну спеціальну освіту і відповідають єдиним кваліфікаційним вимогам.

Наказом Міністерства охорони здоров'я України від 25.12.1992 року №195 (<https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0195282-92#Text>) затверджено Перелік вищих і середніх спеціальних навальних закладів, підготовка і отримання звання в яких дають право займатись медичної і фармацевтичною діяльністю.

Єдині кваліфікаційні вимоги затверджені наказом МОЗ України від 29.03.2002 року №117 «Про впровадження випуску Довідника кваліфікаційних характеристик професій працівників. Випуск 78 «Охорона здоров'я».

Відповідно до статті 80 Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» особи, винні у порушенні законодавства про охорону здоров'я, несуть цивільну, адміністративну або кримінальну відповідальність згідно із законодавством.

Відповідно до ст. 17 вказаного Закону провадження господарської діяльності у сфері охорони здоров'я дозволяється лише за наявності ліцензії.

Відповідно до п. 15 ч. 1 ст. 7 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» від 02 березня 2015 року № 222-VIII (<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/222-19#Text>) (далі – Закон №222-VIII), медичну практику віднесено до виключного переліку видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню.

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 05.08.2015 року №609 «Про затвердження переліку органів ліцензування та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України» (<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/609-2015-%D0%BF#Text>) Міністерство охорони здоров'я України визначено органом, який ліцензує провадження господарської діяльності з медичної практики.

Згідно ст. 16 Закону № 222-VIII ліцензія на провадження виду господарської діяльності може бути зупинена повністю або частково. Підставою для прийняття органом ліцензування рішення про зупинення дії ліцензії повністю або частково є:

1) заява ліцензіата про зупинення власної ліцензії повністю або частково. Не є підставою для зупинення дії ліцензії заява ліцензіата про зупинення власної ліцензії повністю або частково, поданої після видання органом ліцензування розпорядчого документа про проведення перевірки додержання цим ліцензіатом ліцензійних умов і до закінчення строку:

перевірки та усунення порушень ліцензійних умов (у разі їх наявності);

протягом 30 робочих днів після закінчення спливу строку виконання ліцензіатом розпорядження про усунення порушень ліцензійних умов (крім випадку видання протягом цього строку органом ліцензування розпорядчого документа про проведення позапланової перевірки виконання ліцензіатом розпорядження про усунення порушень ліцензійних умов);

2) акт про невиконання розпорядження про усунення порушень ліцензійних умов провадження виду господарської діяльності (частини виду господарської діяльності);

3) несплата за видачу ліцензії.

Зупинення дії ліцензії може бути застосовано як санкцію до ліцензіатів відповідно до Закону України «Про санкції».

У разі встановлення наявності підстав для супинення дії ліцензії повністю або частково орган ліцензування протягом п'яти робочих днів з дня виявлення таких підстав приймає обґрунтоване рішення про супинення дії ліцензії повністю або частково.

Рішення органу ліцензування про супинення дії ліцензії повністю або частково на підставі пунктів 2 і 3 частини другої цієї статті набирає чинності через 10 робочих днів з дня його прийняття, а рішення про супинення дії ліцензії повністю або частково на підставі пункту 1 частини другої цієї статті та про відновлення дії ліцензії - наступного робочого дня після його прийняття.

Орган ліцензування інформує ліцензіата щодо рішення про супинення дії ліцензії повністю або частково не пізніше трьох робочих днів з дня його прийняття шляхом направлення йому рекомендованого листа.

Дія ліцензії супиняється повністю або частково до повного усунення ліцензіатом:

1) підстав, визначених пунктами 2 і 3 частини другої цієї статті, що стали причиною супинення дії ліцензії повністю або частково, але не більше ніж на два місяці з дня набрання чинності рішенням про супинення дії ліцензії повністю або частково;

2) підстави, визначеної пунктом 1 частини другої цієї статті, що стала причиною супинення дії ліцензії повністю або частково, але не більше ніж на шість місяців з дня набрання чинності рішенням про супинення дії ліцензії повністю або частково.

Дія ліцензії відновлюється повністю або частково в разі надання органу ліцензування ліцензіатом заяви та відомостей про усунення підстав, що стали причиною для супинення дії ліцензії повністю або частково, а в разі якщо дія ліцензії супинена повністю або частково на підставі пункту 2 частини другої цієї статті, - інформації про сплату штрафу, передбаченого Кодексом України про адміністративні правопорушення.

Орган ліцензування протягом п'яти робочих днів з дня отримання заяви приймає рішення про відновлення дії ліцензії повністю або частково.

Запис щодо рішення органу ліцензування про супинення та відновлення дії ліцензії повністю або частково вноситься до ліцензійного реєстру наступного робочого дня після його прийняття.

Рішення про супинення дії ліцензії повністю або частково може бути оскаржено до Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування, суду.

Підставою для прийняття органом ліцензування рішення про анулювання ліцензії повністю або частково є:

1) заява ліцензіата про анулювання власної ліцензії повністю або частково. Не є підставою для анулювання ліцензії повністю або частково заява ліцензіата про анулювання власної ліцензії повністю або частково, поданої після видання органом ліцензування розпорядчого документа про проведення перевірки додержання цим ліцензіатом ліцензійних умов і до закінчення строку:

перевірки та усунення порушень ліцензійних умов (у разі їх наявності);

протягом 30 робочих днів після закінчення спливу строку виконання ліцензіатом розпорядження про усунення порушень ліцензійних умов (крім випадку видання протягом цього строку органом ліцензування розпорядчого документа про проведення позапланової перевірки виконання ліцензіатом розпорядження про усунення порушень ліцензійних умов);

2) акт про неусунення ліцензіатом протягом строку повного або часткового зупинення дії ліцензії підстав, що стали причиною для її повного або часткового зупинення;

3) наявність в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань відомостей про державну реєстрацію припинення юридичної особи (державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця), крім випадку та строку, передбачених частинами четвертою, п'ятою і сьомою статті 15 цього Закону;

4) подання копії свідоцтва про смерть фізичної особи - підприємця (у разі відсутності правонаступника);

5) наявність судового рішення про визнання фізичної особи - підприємця безвісно відсутньою у зв'язку з її смертю, визнанням її безвісно відсутньою або оголошенням померлою (у разі відсутності правонаступника);

6) акт про повторне порушення ліцензіатом ліцензійних умов. Повторним порушенням ліцензіатом ліцензійних умов вважається вчинення таким ліцензіатом протягом року з дня видання органом ліцензування розпорядження про усунення порушень ліцензійних умов нового порушення однієї або більше вимог ліцензійних умов, щодо яких видавалося таке розпорядження;

7) акт про виявлення недостовірності даних у документах, поданих суб'єктом господарювання разом із заявою про отримання ліцензії.

У разі якщо недостовірними даними в документах, поданих суб'єктом господарювання разом із заявою про отримання ліцензії, є інформація про відсутність контролю за діяльністю ліцензіата у значенні, наведеному у статті 1 Закону України «Про захист економічної конкуренції», резидентами держав, що здійснюють збройну агресію проти України, у значенні, наведеному у статті 1 Закону України «Про оборону України», складається акт, передбачений пунктом 9 цієї частини;

8) акт про відмову ліцензіата у проведенні перевірки органом ліцензування. Відмовою ліцензіата у проведенні перевірки органом ліцензування вважається недопуск уповноважених посадових осіб органу ліцензування для здійснення перевірки додержання ліцензіатом відповідних ліцензійних умов за відсутності передбачених для цього законних підстав (відмова в доступі посадових осіб органу ліцензування до місць провадження діяльності, що підлягає ліцензуванню, об'єктів, що використовуються ліцензіатом при провадженні діяльності, що підлягає ліцензуванню, або відсутність протягом першого дня перевірки за місцезнаходженням ліцензіата особи, уповноваженої представляти інтереси ліцензіата на час проведення перевірки);

9) акт про документальне підтвердження встановлення контролю за діяльністю ліцензіата у значенні, наведеному у статті 1 Закону України «Про захист економічної конкуренції», резидентами держав, що здійснюють збройну агресію проти України, у значенні, наведеному у статті 1 Закону України «Про оборону України»;

10) акт про ненадання органу ліцензування ліцензіатом документів, інформації про предмет перевірки на письмову вимогу посадових осіб органу ліцензування під час перевірки.

Анулювання ліцензії може бути застосовано як санкція до ліцензіатів відповідно до законів України», «Про санкції».

Акт, передбачений пунктом 2 частини дванадцятої цієї статті, складається органом ліцензування протягом п'яти робочих днів з дня закінчення строку зупинення дії ліцензії повністю або частково, якщо протягом такого строку ліцензіат не надав до органу ліцензування заяву разом із підтвердними документами про усунення підстав, що стали причиною для зупинення дії ліцензії повністю або частково; підтвердні документи не містять повної інформації про усунення підстав, що стали причиною для зупинення дії ліцензії повністю або частково; ліцензіат не сплатив штраф.

Акти, передбачені пунктами 6-8 і 10 частини дванадцятої цієї статті, мають містити викладення фактів порушення законодавства, їх обґрунтування та у випадках, якщо вони стосуються невиконання ліцензіатом відповідних ліцензійних умов, - посилання на конкретні пункти ліцензійних умов.

До актів можуть долучатися фото- та відеоматеріали, відзняті під час проведення перевірки.

Орган ліцензування приймає рішення про анулювання ліцензії повністю або частково протягом п'яти робочих днів з дня:

одержання документа, передбаченого пунктом 1 частини дванадцятої цієї статті;

складення актів, передбачених пунктами 2, 6-10 частини дванадцятої цієї статті;

внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань відомостей, передбачених пунктами 3-5 частини дванадцятої цієї статті.

Рішення про анулювання ліцензії, прийняте на підставах, передбачених пунктами 1, 3-5 і 9 частини дванадцятої цієї статті, набирає чинності з дня його прийняття.

Рішення про анулювання ліцензії, прийняте на підставах, передбачених пунктами 2, 6-8 і 10 частини дванадцятої цієї статті, набирає чинності через 30 календарних днів з дня його прийняття.

Орган ліцензування вносить інформацію щодо рішення про анулювання ліцензії до ліцензійного реєстру, а також оприлюднює його на офіційному веб-сайті наступного робочого дня після його прийняття; інформує ліцензіата щодо рішення про анулювання ліцензії повністю або частково протягом п'яти календарних днів шляхом направлення йому рекомендованого листа.

Якщо ліцензіат протягом строку набрання чинності рішенням органу ліцензування про анулювання ліцензії або зупинення дії ліцензії повністю або частково подає скаргу до Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування, дія цього рішення органу ліцензування зупиняється (про що вноситься запис до ліцензійного реєстру) до дня внесення спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування до Реєстру розгляду скарг здобувачів ліцензії, ліцензіатів на дії (бездіяльність) органу ліцензування щодо порушення законодавства у сфері ліцензування відомостей про розпорядження спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування за результатом розгляду скарги Експертно-апеляційною радою з питань ліцензування.

У разі анулювання ліцензії на підставах, передбачених пунктами 2, 6-10 частини дванадцятої цієї статті, посадова особа суб'єкта господарювання притягується до адміністративної відповідальності, а суб'єкт господарювання може подати заяву про отримання ліцензії на право провадження відповідного виду господарської діяльності (повністю або частково) не раніше ніж через один рік з дня набрання чинності рішенням органу ліцензування про анулювання попередньої ліцензії.

Рішення органу ліцензування може бути оскаржено до Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування, суду.

Відповідно до Регламенту виконавчих органів міської ради, затвердженого рішенням виконавчого комітету Вінницької міської ради від ради від 30.01.2020 року №252 (зі змінами), у міській раді та її виконавчому комітеті установлений єдиний порядок документування управлінської інформації і роботи з документами із застосуванням системи електронного документообігу.

Проходження документів у міській раді, її виконавчому комітеті та виконавчих органах міської ради з моменту їх створення або одержання до завершення виконання або відправлення здійснюється за допомогою системи електронного документообігу відповідно до вимог Інструкції з діловодства в апараті міської ради та її виконавчого комітету, виконавчих органах міської ради.

Облік інформаційних запитів, що надходять до міської ради та її виконавчих органів ведеться відділом звернень апарату міської ради та її виконавчого комітету, Ваш інформаційний запит зареєстрований відділом звернень апарату міської ради та її виконавчого комітету 23.07.2021р. за реєстраційним індексом ІЦ-01-108576 (копія додається).

Додаток на 7 арк. в 1 прим.

З повагою
начальник відділу звернень
апарату міської ради та її виконкому,
розпорядник інформації

Ірина Єлізарова

Н. Авраменко
59 53 18